

Мила марійке ! що да прости !

Взя тебе анжъ отъ душа.

Но тебъ та майка ти не дала

Ванжъ могъ да са утѣши.

Отъ нынѣ, доўжки, ты анжизна,

Анжн кого шши въ този свѣтъ,

Не дѣй ты плака, не дѣй ты чези,

Не дѣй да вѣнишь като цвѣтъ.

Да схижъ азе и да анжѣжъ

Че гувѣжъ тебъ мой-та звѣзда.

Да плача азе и да желѣжъ

Че та оставамъ на вѣгда.

==0==

Отвѣшь си ты вѣчь отъ мене !

Оставамъ вѣчь безъ тебе азъ !

Но духъ, въ уши ми наўчени

Вчи оу' твоа сладакъ гадъ !

Кажъ пѣтинкѣ сѣтрихъ гадъ изана

Напрасно въ чншто-то неке

Ако надѣ него чѣхъвранга

Вжмъ въздухъ синь трептн-й пѣе,

Така неглаждамъ изъ сердце стѣшено,

Взя сѣнй дола, и боръ, и гадъ

И тебе выкамъ най нажалено

Върни са анжѣ пакъ назадъ.